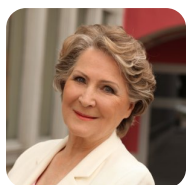

Już nie ma dzikich plaż – Irena Santor

Puste plaże Juraty
Zasnęły kosze już
Tylko facet zawiany
Podpiera nosem słup
Szarą płachtę gazety
Unosi w górę wiatr
Dzisiaj nikt nie odczyta
Co nam donosi świat
Serce gryzie nostalgia, a duszę ścina lód
W radiu śpiewa Mahalia
Swoj czarny smętny blues
Hotel wolnych pokoi
W recepcji pajak śpi
W torby wkładam powoli
Okruchy tamtych dni
Już nie ma dzikich plaż
Na których zbierałam bursztyny
Gdy z psem do ciebie szłam
A mewy ósemki kreśliły, kreśliły
Już nie ma dzikich plaż
I gwarnej kafejki przy moło
Niejedna znikła twarz
I wielu przegrało swą młodość
Swą młodość
Wsiadam w pociąg powrotny
Ocieram jedną łzę
Ludzie są samotni
Czy tego chcą, czy nie
Patrzą w oczy jesieni
Nad morzem stada chmur
Pejzaż moich nadziei
Umyka mi spod kół
Serce gryzie nostalgia
A duszę ścina lód
W radiu śpiewa Mahalia
Swoj czarny smętny blues

Hotel wolnych pokoi
W recepcji pajak śpi
W torby wkładam powoli
Okruchy tamtych dni
Już nie ma dzikich plaż
Na których zbierałam bursztyny
Gdy z psem do ciebie szłam
A mewy ósemki kreśliły, kreśliły
Już nie ma dzikich plaż
I gwarnej kafejki przy molo
Niejedna znikła twarz
I wielu przegrało swą młodość
Swą młodość
Już nie ma dzikich plaż
Starego sprzedawcy pamiątek
I tylko w szumie traw
Znajduję ten cichy zakątek, zakątek
Już nie ma dzikich plaż
Na których zbierałam bursztyny
Gdy z psem do ciebie szłam
A mewy ósemki kreśliły, kreśliły

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych